

Zwarte Pietje in de Chocoladefabriek van Willem Alexander

Wie kent niet het boek Sjakie in de Chocoladefabriek van Roald Dahl. Sjakie krijgt via een gouden ticket verstopt in een reep chocola toegang tot het chocoladeparadijs van Willie Wonka.

Vandaag zitten we in een andere Chocoladefabriek en zijn arme Syrische bootvluchtelingen naar ons op weg. Met misschien wel een gouden ticket voor de Prins Willem Alexanderkazerne in Gouda. Onder die vluchtelingen zijn ook kinderen, waaronder eentje, die ik zwarte Pietje heb gedoopt.

Ik werd vanochtend wakker uit een rare droom. Ik droomde dat ik in een doorzonwoning in, was het misschien Gouda-Noord?, woonde. Een Zwarte Pietje probeerde, leek het, door het raam heen, wat van mijn vensterbank te halen. Ik stoof er op af. Ik zag dat hij met zijn armpje door een uitgezaagde halvemaanopening in het vensterglas wanhopig probeerde iets te pakken. Ik greep snel zijn pols vast. Zo kon hij niet ontsnappen. Ik ging tegelijkertijd, dat kan zo maar in dromen, de kamer uit om hem in zijn kraag te vatten. Ik sleepte het spartelende ventje naar binnen. Een vriendje, Keesje, kwam mee en later ook de vader van Zwarte Pietje, die was maar heel klein, hij kwam maar tot mijn borst, vast ge**KROM**pen door al dat zeewater.

Ondertussen stribbelde ons Zwarte Pietje nog steeds heftig tegen en nam ik hem in de houdgreep.

Keesje, hoe oud zal hij geweest zijn, een jaar of zeven, hield me ondertussen een spiegel voor.

Mijn vriendje is maar een kind.

Misschien was zwarte Pietje alleen nieuwsgierig?

Hij heeft toch niks gepakt.

Het is maar een kind.

Was het echt nodig om hem in de houdgreep te nemen.

Het is maar een kind.

Het drong maar langzaam tot me door.

Het is maar een kind.

De stem van Keesje leek op de stem, die in mijn eigen hoofd had moeten klinken. Ik werd wakker. Ik herkende me zelf helemaal niet in mijn droom. Ik had mezelf niet in de hand en had dus een jongetje van 7 jaar oud in mijn droom nodig om mij te vertellen dat er iets niet klopte.

Een sprongetje in de tijd, ik luister naar de Algemene Beschouwingen onder het glad strijken wat krom is. Zwarte Pietje blijkt helemaal geen kind maar een kindterrorist! Al die ook nog zwart gemaakte vluchtelingen, die nu hun arm door het televisiescherm naar ons uitstrekken, dreigen onze welvaart in te pikken. Laten we dan ook meteen maar goed islamitisch, dat zijn ze nu eenmaal gewend, die afhakken. En uitzetten naar revalidatiecentra in de regio van de nu eenarmige Zwarte Pietjes, Ali B. en zijn rovers van onze welvaart.

Uit deze dagdroom kan ik helaas niet ontwaken, ik kan er wel een sprookje met een goede afloop van maken.

Ik laat prompt Zwarte Pietje los en wijs hem naar het Huis van Oranje in onze straat, van Willem Alexander. Ik zei Pietje. Onze koning heeft net 5% loonsverhoging gehad en altijd heel veel cadeautjes van zwarte Pietjes gehad (kijk maar op de gouden koets). Hij vindt het vast heel gezellig om met jou een pilsje te drinken. Oeps, voor jou natuurlijk een fanta of misschien chocolademelk.

En laten wij die gezellige Chocoladefabriek ook in de regio bouwen. Dat bleek ook nog het duurzame chocolade-ei van de ook duurzame (op windenergie varende) Columbus te zijn. Wie een spannend boek leest bij fairtrade chocolademelk met biologische slagroom vecht immers niet. Zo verrezen al spoedig in de wereld overal chocoladefabrieken en regende het gouden tickets uit de hemel.

En zwarte Pietje trouwde met het meest gewone en groene prinsesje (wie van de drie laat ik even in het midden) en ze leefden natuurlijk nog lang en gelukkig.

En de vader van Zwarte Pietje ging falafelballetjes bakken voor Kruim in deze Chocoladefabriek in Gouda. Biologisch, vegetarisch, heel DUURZAAM. Verrukkulluk!!!!